

Robínies de la plaça de Joan Rovira i Costa

Sant Adrià de Besòs

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Sant Adrià Nord - Plaça de Joan Rovira i Costa
Alçada: 8

Coordenades:

Latitud: 41.43393
Longitud: 2.21376
UTM Est (X): 434311
UTM Nord (Y): 4587227

Classificació

Número de fitxa 08194 - 30
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1988
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Adrià de Besòs (Plaça de la Vila, 12 - 08930)
Autoria de la fitxa Equip de treball de l'Arxiu Municipal de Sant Adrià de Besòs "Isabel Rojas Castroverde" (ASAB)
Data de registre de la fitxa: dj., 16/11/2017 - 01:00
Data de la darrera revisió: dc., 12/05/2021 - 01:00

Descripció

Arbres de l'espècie *Robínia pseudoacacia*, situats al bell mig de la plaça de Joan Rovira i Costa, al nord de la població. Es tracta de dues robínies, conegudes també amb el nom d'acàcia borda o acàcia blanca. Són arbres caducifolis de la família de les Fabàcies. Estan plantats responenent a una certa simetria, en un escocell quadrangular. L'exemplar més proper a l'església és el més alt, sobrepasant els vint metres d'alçada. El tronc, oscil·la entre els 75 cm i els 100 cm de volta de canó. Creix ramificat des de poca alçada, en varies branques ascendents, formant una copa estreta i oberta, que dona la forma característica de l'espècie. L'escorça, de color grisenc, és gruixuda, amb rugositats i estries longitudinals. L'exemplar més allunyat de l'església denota una poda severa ja fa anys. Els branquillons i branques joves secundàries són fortes i flexibles alhora, amb espines estipulars de 2 a 2,5 cm de llargada. Les fulles, pinnades, amb folíols ovals de 2 a 5 cm de llarg i d'1,5 a 3 cm d'amplada, mesuren entre 10 i 25 cm de llarg. Cada fulla a la seva base té una espina. La floració es fa entre el mes de maig i de juny. Abans de la tardor es tornen groguenques i cauen. En estat salvatge les flors són de color blanc, mentre que en algunes varietats de jardí són rosades i lleugerament perfumades. S'agrupen en pènduls de 8 a 20 centímetres, molt vistoses. El fruit, és un llegum de color bru rogent amb 4 a 10 llavors al seu interior que pot mesurar entre 5 i 10 cm de llargària.

Observacions:

Espècie originària dels Estats Units, i introduïda a Europa durant el segle XVI pels botànics i jardiniers del rei de França, Jean Robin i Vespasien Robin. Es tracta d'una espècie àmpliament estesa degut a la seva gran adaptació, fins el punt que a Europa està considerada com una de les cent plantes invasores, ja que els nous rebrots surten de les arrels i és fa molt difícil d'eliminar. A Catalunya, juntament amb l'ailant o canya de la pudor són causants d'impactes ecològics importants als boscos de ribera.

Història

La plaça dedicada al cronista de la vila, Joan Rovira i Costa (28 de juliol de 1914 - 30 de novembre de 1991), es va inaugurar l'any 1988, després d'enderrocar l'edifici que ocupava aquest espai. L'indret forma part de la sagrera de l'antiga església. En realitzar la remodelació, van aparèixer restes òssies, corresponents a l'antic cementiri. L'exterior dels dos murs de tancament de les finques que limiten amb la plaça, estan decorats amb un trencadís a base d'ones i flors realitzats per l'associació Bia Bya Art, en honor a Gaudí. El mobiliari urbà consisteix en una font, un parell de papereres i dues jardineres de forja amb un margall a cadascuna. Els bancs que s'havien col·locat originàriament al dessota de les robínies per aprofitar l'ombra dels dies assolellats han estat retirats. Un senyal en un dels murs prohibeix jugar a pilota i unes pilones delimiten la plaça de les escales que baixen cap el carrer Nebot. La fusta d'aquest arbre és extremadament dura i resistent a la humitat. Durant molts anys es va utilitzar per fer les travesses de les vies de tren o els posts de la corrent presents a les carreteres. La seva llenya té un alt poder calorífic, comparable al de l'antracita. La seva flor és molt apreciada en apicultura, ja que la seva mel és de gran qualitat. Resisteix molt bé la contaminació i per tant, un arbre emprat com a ornamental o en alineació en els carrers de les ciutats.

Bibliografia

BELLOSTES, J. i ARNAU, N. (2002): Catàleg de béns culturals d'interès local del municipi de Sant Adrià de Besòs. Volum II. Robínies de la Plaça Rovira, Plaça Rovira i Cota. FC014 BELLMUNT, J.; TARRAGÓ, G.; CUARTERO, D. (1987). Projecte de remodelació de la Plaça de l'Església i del seu entorn.

Ajuntament de Sant Adrià de Besòs. NAVÉS VIÑAS, Francesc (1992). El árbol en jardineria i paisajismo. Ed. Omega. Barcelona. PASCUAL, Ramon (1994). Guia dels arbres dels Països Catalans. Pàg. 161. Barcelona. Pòrtic Natura. Varis (1997). Aquells tres tramvies, dins Revista de Badalona, (15-11-1997). Ajuntament de Badalona. ROVIRA i COSTA, Joan (1991). Arts i oficis desapareguts a Sant Adrià, dins revista Viure a Sant Adrià, núm. 19. Ajuntament de Sant Adrià de Besòs. Decret reial 1628/2011, del 14 de novembre que regula el llistat i el catàleg de les espècies exòtiques invasores, consultable a http://aca-web.gencat.cat/aca/documents/ca/legislacio/decrets/rdboe_1628_2011.pdf

